

บทความที่ : **11**
Article :

การวิเคราะห์พลวัตงบประมาณรายจ่าย

องค์การบริหารส่วนตำบล

Dynamic Analysis on Expenditure Budget of Sub-district Administration Organization

เดชทัช คลายโสภัก *

Techatach Khlaisokk

* หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาเอกนโยบายสาธารณะ คณะ
รัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ [Doctoral Degree of
Public Administration in Public Policy & Public Management Program,
National Institute of Development Administration (NIDA)];

E-mail: khso65@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายท้องถิ่น รวมทั้งความต้องการของท้องถิ่นที่มีผลต่อการใช้จ่ายงบประมาณ และ 2) ศึกษาผลกระทบเชิงสถาบันหรือการเมืองของแต่ละพื้นที่ที่มีอิทธิพลต่อการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายท้องถิ่น โดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์เก็บรวบรวมข้อมูลจากองค์การบริหารส่วนตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน จำนวน 200 แห่ง จาก 3 จังหวัด ได้แก่ นครพนม สกลนคร และอุดรธานี สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อรายจ่ายท้องถิ่น ได้แก่ รายจ่ายสาธารณะในปีก่อนหน้า เงินสะสม เงินอุดหนุนทั่วไป พนักงานท้องถิ่น และจำนวนโครงการ เมื่อพิจารณาปัจจัยแต่ละด้านพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อรายจ่ายท้องถิ่นด้านการศึกษา สาธารณสุขสวัสดิการสังคม และโครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมชุมชนและประชากร ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลโดยอ้อมต่อรายจ่ายท้องถิ่น ได้แก่ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมชุมชนและประชากร โดยผ่านตัวแปรปัจจัยด้านการบริหาร ส่วนลักษณะการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเพื่อพัฒนาท้องถิ่นเป็นแบบ Incremental budgeting ที่มีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อย และการจัดทำโครงการพัฒนาของนักการเมืองท้องถิ่นนั้น มักมีอิทธิพลทางการเมืองแอบแฝงควบคู่ไปกับการหาคะแนนเสียงเพื่อหวังผลทางการเมืองในอนาคต แต่อย่างไรก็ตามโครงการเหล่านั้น ย่อมเป็นโครงการที่ตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนเป็นสำคัญ

คำสำคัญ: การวิเคราะห์พลวัต; งบประมาณรายจ่าย; องค์การท้องถิ่น

Abstract

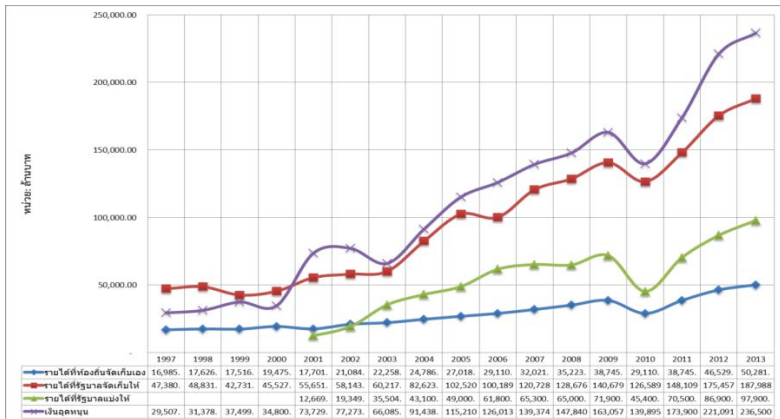
This study intended to 1) study the determinants influencing the budget allocation of local expenditures, including local demand affecting the budget spending, and 2) study the institutional or political influences in each area affecting the budget allocation of local expenditures. The questionnaires and interviews were collected from 200 units of Sub-district administrative organization (SAOs) in Nakhon Phanom, Sakon Nakhon, and Udon Thani. Statistics employed in data analysis. It was found that the determinants directly influenced local expenditures, including one-year lagged public expenditures, savings, grants, general grants, local staff, and programs for local development. Considering each determinant was found that the determinants directly influenced local expenditures on education, public health, social welfare, and infrastructure, namely economic determinants and demographic, community, and environmental determinants. The determinants that indirectly influenced local expenditures were demographic, community, and environmental determinants through governmental determinant. The budget was allocated for local development with a little change which it is incremental budgeting. The development of local politician frequently coverts with the vote for the political results in the future. However, those projects are importantly to respond to the demand of the community.

Keywords: Dynamic Analysis; Expenditure Budget; Local Organization

บทนำ

การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็นเครื่องมือทางการคลังที่สำคัญในการกำหนดศักยภาพของท้องถิ่น และมีบทบาทสำคัญในการให้บริการสาธารณะเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของชุมชน แต่ทั้งนี้ ย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถในการหารายได้และการบริหารงบประมาณของท้องถิ่น เป็นสำคัญ ซึ่งการบริหารงบประมาณจะมีประสิทธิภาพมากหรือน้อยนั้นย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยหรือตัวแปรที่สำคัญหลายด้าน ดังนี้ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ คือตัวแปรรายได้ที่เกิดจากรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเอง รายได้ที่รัฐบาลจัดเก็บและจัดสรรให้ และเงินโอนจากรัฐบาลหรือเงินอุดหนุนประเภทต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการใช้จ่ายงบประมาณท้องถิ่น (Gramlich, 1968; Häkkinen & Kaleviluoma, 1995; Henderson, 1968; Hwang, 1987; Wallace E Oates, 1979) ในภารกิจสนับสนุนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในอดีตก่อนมีพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจ พ.ศ. 2542 สัดส่วนของรายได้ทั้งหมดขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นเปรียบเทียบกับรายได้ของรัฐบาลมีเปอร์เซ็นต์น้อยเมื่อเทียบกับปัจจุบัน เมื่อกฎหมายมีผลบังคับใช้ การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายของรัฐบาลสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามที่กฎหมายกำหนดต้องไม่น้อยกว่าร้อยละ 20 จึงทำให้สัดส่วนของรายได้รัฐบาลต่อรายได้สุทธิเพิ่มขึ้นเป็นประจำทุกปี ตั้งแต่ปีงบประมาณ 2544 จนถึงปัจจุบัน ดังแสดงในรูปที่ 1 (สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, 2544) ด้วยเหตุนี้เอง ปัจจัยด้านเศรษฐกิจจึงเป็นตัวแปรสำคัญที่มีอิทธิพลต่อรายจ่ายท้องถิ่น หรือการขยายตัวของรายจ่ายท้องถิ่น ซึ่งตัวแปรเศรษฐกิจนี้วัดได้จากรายได้ที่ท้องถิ่นจัดเก็บเอง รายได้ที่รัฐบาลจัดเก็บให้เงินอุดหนุน เงินจ่ายขาดจากเงินสะสม เงินสะสม และเงินอุดหนุนทั่วไป ซึ่งนักวิชาการที่สนับสนุนทฤษฎีนี้ได้แก่ Beaton (1974), Sudasinghe (2010), Holman (2013), The University of Mississippi (2009), Bastida, Guillon, and Benito (2013), Jia, Guo, and Zhang (2014), Wagner (1883) และ พลภัทร บุราคม (2554)

ภาพที่ 1 : สัดส่วนรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่อรายได้สุทธิของรัฐบาล
มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในปีงบประมาณ 2544 – 2556

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (2544, 2556)

นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยที่สำคัญอีกอันหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อรายจ่ายท้องถิ่น ได้แก่ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมชุมชนและประชากร ซึ่งเป็นตัวแปรที่วัดประสิทธิภาพการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตในชุมชน โดยคำนึงถึงผลลัพธ์และอุปสงค์ที่เกิดขึ้นจากการใช้จ่ายงบประมาณ ซึ่งปัจจัยนี้วัดได้จากจำนวนโครงการเพื่อพัฒนาท้องถิ่น จำนวนนักเรียน ครูผู้ดูแลเด็กเล็ก ศูนย์เด็กเล็ก คนชรา คนพิการ ผู้ป่วยโรคเอดส์ ประชากร และการก่อสร้างถนนและสะพาน ซึ่งนักวิชาการที่สนับสนุนทฤษฎีนี้ได้แก่ Musgrave (1969), Musgrave and Musgrave (1980), Musgrave and Musgrave (1989), De Medeiros and Barcelos (2007), Holcombe and Williams (2008), Fabricant (1975), Weicher (1970), Muyanga and Jayne (2014), Bounding and Brown (2014), Gomes, Alfinito, and Melo Albuquerque (2013) ผลการวิจัยด้านสภาพแวดล้อมชุมชนและประชากร พบว่า จำนวนประชากร และอัตราการว่างงาน มีอิทธิพลต่อการใช้จ่ายงบประมาณของรัฐบาลท้องถิ่น (Bates & Santerre, 2013;

Bergstrom & Goodman, 1973; Morss, 1966; Osman, 1966; Walen & Eryuruk, 2012) ขณะเดียวกัน ปัจจัยด้านการบริหารมีความสำคัญต่อการใช้จ่ายงบประมาณท้องถิ่น ซึ่งตัวแปรนี้วัดได้จากจำนวนพนักงานท้องถิ่นในส่วนงานต่างๆ ของท้องถิ่น ที่มีอิทธิพลในการขับเคลื่อนงบประมาณเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งนักวิชาการที่สนับสนุนทฤษฎีนี้ ได้แก่ Ratchatapibhunphob (2012), Hwang (1987) และ Sudasinghe (2010) และยังมีตัวแปรอีกอันหนึ่งที่น่าสนใจอธิบายการเปลี่ยนแปลงหรือแนวโน้มการจัดทำงบประมาณรายจ่ายท้องถิ่น ได้แก่ การจัดทำงบประมาณแบบ Incremental budgeting โดยทฤษฎีนี้สะท้อนให้เห็นว่าการจัดทำงบประมาณท้องถิ่นมีการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อย เป็นการจัดทำงบประมาณแบบยึดประสบการณ์หรือโครงการในปีก่อนหน้าเป็นฐานในการจัดทำงบประมาณเพื่อพัฒนาท้องถิ่น (Downs, 1957; Dye, 1995; Lindblom, 1959; พรทิพย์ กาญจนาภิเษก, 2553; วรพงศ์ ตระการศิรินนท์, 2553; สมบัติ อารังธัญวงศ์, 2554) ส่วนตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการใช้จ่ายงบประมาณท้องถิ่นอีกอันหนึ่ง คือปัจจัยทางการเมือง ปัจจัยนี้สะท้อนให้เห็นว่า นักการเมืองมีอิทธิพลต่อการใช้จ่ายงบประมาณท้องถิ่นหรือไม่ และพฤติกรรมของนักการเมืองนั้น ทำเพื่อหวังผลตอบแทนคะแนนเสียงทางการเมืองในอนาคต ทั้งนี้เพื่อให้ได้รับการเลือกตั้งมาอีกระหน่ง ขณะที่ประชาชนที่เป็นคะแนนเสียงของนักการเมืองก็ย่อมต้องการโครงการที่เป็นประโยชน์แก่ตนเองและพวกพ้องจากนักการเมือง ซึ่งเป็นลักษณะการได้รับประโยชน์ร่วมกันทั้งสองฝ่าย (win-win) ซึ่งนักวิชาการที่สนับสนุนทฤษฎีนี้ ได้แก่ พรศักดิ์ โชติพิณิจ (2558), Alesina (2001), Frey (1978), Hibbs (1994), MacRae (1977), Paldam (1997), Tufte (1978), Dye (1995) และ Fry and Winters (1970) ดังนั้น ตัวแปรที่ได้กล่าวมาทั้งหมดนั้น สามารถนำไปใช้อธิบายตัวแปรตาม ได้แก่ รายจ่ายด้านการศึกษา สาธารณะสุข สวัสดิการสังคม และโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตอนบน จำนวน 200 แห่ง จาก 3 จังหวัด ได้แก่ นครพนม สกลนคร และอุดรธานี เพื่อวิเคราะห์แนวโน้มและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดทำงบประมาณรายจ่ายท้องถิ่น

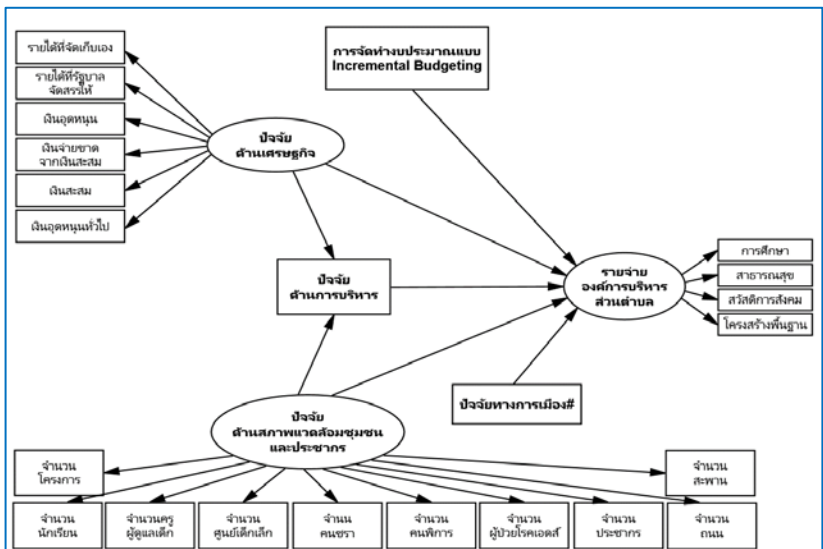
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายท้องถิ่น รวมทั้งความต้องการของท้องถิ่นที่มีผลต่อการใช้จ่ายงบประมาณ
2. เพื่อศึกษาผลกระทบเชิงสถาบันหรือการเมืองของแต่ละพื้นที่ที่มีอิทธิพลต่อการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายท้องถิ่น

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัย ประกอบด้วยตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดทำงบประมาณแบบ incremental budgeting ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ปัจจัยด้านการบริหาร ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมชุมชนและประชากร และปัจจัยทางการเมือง และตัวแปรตาม ได้แก่ รายจ่ายด้านการศึกษา สาธารณสุขสวัสดิการสังคม และโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบล ดังแสดงในภาพต่อไปนี้

ภาพที่ 2 : กรอบแนวคิดการวิจัย

หมายเหตุ: ปัจจัยทางการเมืองเก็บข้อมูลได้จากการสัมภาษณ์

ระเบียบวิธีวิจัย

การสร้างเครื่องมือวัด

การสร้างเครื่องมือวัดปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการใช้จ่ายงบประมาณรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบด้วยตัวแปรต้นและตัวแปรตาม กล่าวคือ ตัวแปรต้นได้แก่ การจัดทำงานงบประมาณแบบ incremental budgeting วัดได้จาก รายจ่ายท้องถิ่นในปีก่อนหน้า ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ วัดได้จากรายได้ที่จัดเก็บเอง รายได้ที่รัฐจัดสรรให้ เงินจ่ายขาดจากเงินสะสม เงินสะสม และเงินอุดหนุนทั่วไป ปัจจัยด้านการบริหาร วัดได้จากจำนวนพนักงานท้องถิ่น ซึ่งปัจจัยด้านการบริหารนี้เป็นตัวแปรกลาง คือเป็นได้ทั้งตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมชุมชนและประชากร วัดได้จากจำนวนโครงการ จำนวนนักเรียน จำนวนครูผู้ดูแลเด็ก จำนวนศูนย์เด็กเล็ก จำนวนคนชรา จำนวนคนพิการ จำนวนผู้ป่วยโรคเอดส์ จำนวนประชากร จำนวนถนน และจำนวนสะพาน และปัจจัยทางการเมืองวัดได้จากการเก็บข้อมูลสัมภาษณ์เชิงคุณภาพ และตัวแปรตาม ได้แก่ รายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล วัดได้จากรายจ่ายด้านการศึกษา สาธารณสุข สวัสดิการสังคม และโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งหน่วยวิเคราะห์ในการศึกษา ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 3 จังหวัด ได้แก่ นครพนม สกลนคร และอุดรธานี

การเก็บข้อมูล

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาแบบผสม (mixed methods) คือเป็นทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ซึ่งเป็นการศึกษาข้อมูลเชิงประจักษ์ในรูปแบบของ panel data หรือ pooled time series – cross section เป็นทั้งข้อมูลปฐมภูมิได้จากการสัมภาษณ์องค์การบริหารส่วนตำบล และข้อมูลทุติยภูมิได้จากการเก็บข้อมูลรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบลในด้านการศึกษา สาธารณสุข สวัสดิการสังคม และโครงสร้างพื้นฐาน โดยเก็บข้อมูลย้อนหลัง 5 ปี ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 – 2556 และกลุ่มตัวอย่างหรือหน่วยวิเคราะห์ที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน จำนวน 200 แห่ง โดยสุ่มมาจาก 3 จังหวัด ได้แก่ นครพนม สกลนคร และอุดรธานี โดยเก็บข้อมูลจากจังหวัดนครพนม

61 แห่ง (30.55%) จังหวัดสกลนคร 54 แห่ง (27%) และจังหวัดอุดรธานี 85 แห่ง (42.5%)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยด้วยสถิติแบบจำลองสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM) สถิติความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression) ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ด้วยวิธีการของ Pearson ซึ่งเป็นสถิติที่นำไปอธิบายการเปลี่ยนแปลงรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบลพื้นที่ศึกษา

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล ผลการศึกษาพบว่า รายจ่ายท้องถิ่นในปีก่อนหน้า เงินสะสม เงินอุดหนุน พนักงานท้องถิ่น และจำนวนโครงการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มีอิทธิพลโดยตรงต่อรายจ่ายด้านการศึกษา สาธารณะสุข สวัสดิการสังคม และโครงสร้างพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน เมื่อพิจารณาปัจจัยแต่ละด้านที่มีอิทธิพลโดยตรงและโดยอ้อมต่อรายจ่ายท้องถิ่น พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อรายจ่ายท้องถิ่น ได้แก่ การจัดทำงานงบประมาณแบบ incremental budgeting ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ และปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมชุมชนและประชากร ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลโดยอ้อมต่อรายจ่ายท้องถิ่น ได้แก่ ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมชุมชนและประชากร โดยผ่านตัวแปรปัจจัยด้านการบริหาร ดังแสดงในรูปที่ 3 ส่วนการวิเคราะห์ผลกระทบเชิงสถาบันหรือการเมืองของแต่ละพื้นที่ที่มีอิทธิพลต่อการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายท้องถิ่น จากการสัมภาษณ์พบว่า นักการเมืองท้องถิ่นมีการออกประชาคมสอบถามความต้องการของชุมชน แล้วนำมาจัดทำแผนพัฒนา 3 ปี รวมทั้งการจัดทำข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การพัฒนาของท้องถิ่นนั้น คำนึงถึงการตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนเป็นหลัก และที่สำคัญกิจกรรม/โครงการพัฒนาเหล่านั้นจะต้องสะท้อนออกมาเป็นรูปธรรมและประชาชนมองเห็นได้ชัดเจน ซึ่งสอดคล้อง

กับทฤษฎีประชาธิปไตยแบบตัวแทน, Vote – maximizing theory, Voting bias theory และ Political business cycle theory (Black, 1958; Bowen, 1943; Buchanan, 1975; Downs, 1960; Dunleavy, 2013; Frey, 1978) กล่าวว่า นักการเมืองจะทำอะไรก็ตาม ย่อมหวังผลคะแนนเสียงทางการเมืองแอบแฝงอยู่ภายในลึกๆ โดยแสดงออกมาในรูปแบบของโครงการประชานิยม จึงทำให้นักการเมืองเน้นการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานเป็นสำคัญ เพราะประชาชนมองเห็นได้ง่ายและรับรู้ได้เร็ว ดังนั้น จึงทำให้เกิดโครงการพัฒนาท้องถิ่นในทุกด้านโดยเฉลี่ยประมาณ 132 โครงการ และแต่ละโครงการจะต้องเป็นโครงการที่ประชาชนสามารถมองเห็นได้เป็นรูปธรรม เพราะจะมีผลต่อคะแนนเสียงทางการเมืองในอนาคต ดังนั้น ในการจัดทำงบประมาณแม้ว่าจะมีแนวโน้มเปลี่ยนแปลงไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตและโครงสร้างพื้นฐานเป็นสำคัญ แต่การจัดทำงบประมาณส่วนใหญ่มีแนวโน้มเป็นการจัดทำงบประมาณแบบใช้ประสบการณ์หรือโครงการในปีก่อนหน้าเป็นฐานในการจัดทำงบประมาณในปีปัจจุบัน ซึ่งการจัดทำงบประมาณในลักษณะนี้เป็นการจัดทำงบประมาณแบบเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

Figure 1: Conceptual Model of the Study

The model consists of the following variables and paths:

- Latent Variables (Ovals):**
 - ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ (Economic Factor)
 - ปัจจัยด้านการบริหาร (Management Factor)
 - ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมสังคมและประชากร (Social and Population Environment Factor)
 - รายจ่ายองค์การบริหารส่วนตำบล (Municipal Government Expenditure)
- Observed Variables (Rectangles):**
 - ภายใต้ที่จัดเก็บเอง (Self-collected)
 - รายได้ที่รัฐบาล (Government Income)
 - เงินอุดหนุน (Subsidy)
 - เงินช่วยเหลือจากเงินระดม (Fundraising Assistance)
 - เงินสะสม (Accumulation)
 - เงินอุดหนุนทั่วไป (General Subsidy)
 - รายจ่ายโครงการ (Project Expenditure)
 - จำนวนนักเรียน (Number of Students)
 - จำนวนครูผู้ดูแลเด็ก (Number of Child Care Teachers)
 - จำนวนศูนย์เด็กเล็ก (Number of Small Child Centers)
 - จำนวนคนชรา (Number of Elderly)
 - จำนวนคนพิการ (Number of Disabled People)
 - จำนวนผู้ป่วยโรคเอดส์ (Number of AIDS Patients)
 - จำนวนประชากร (Population)
 - จำนวนถนน (Number of Roads)
 - จำนวนสถาน (Number of Stations)
 - จำนวนถนน (Number of Roads)
- Path Coefficients and Significance:**
 - Incremental Budgeting → ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ: .23***
 - Incremental Budgeting → รายจ่ายองค์การบริหารส่วนตำบล: .64***
 - ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ → รายจ่ายองค์การบริหารส่วนตำบล: .088*
 - ปัจจัยด้านการบริหาร → รายจ่ายองค์การบริหารส่วนตำบล: .73***
 - ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมสังคมและประชากร → รายจ่ายองค์การบริหารส่วนตำบล: 2.1e-07*
 - ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมสังคมและประชากร → ปัจจัยด้านการบริหาร: .076
- R-square:** The R-square for the dependent variable 'รายจ่ายองค์การบริหารส่วนตำบล' is .52.

การอภิปรายผล

[268]

ส่วนงานสวัสดิการสังคม และส่วนงานการส่งเสริมการเกษตร ซึ่งพนักงานท้องถิ่นเหล่านี้ล้วนแต่มีความสำคัญในการขับเคลื่อนความสำเร็จของการพัฒนาท้องถิ่น ทั้งนี้เพื่อเป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของชุมชน สอดคล้องกับงานวิจัยที่ระบุว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อรายจ่ายสาธารณะของรัฐบาลท้องถิ่น คือปัจจัยด้านการบริหาร ได้แก่ เงินช่วยเหลือของรัฐบาล ศักยภาพการคลัง การให้บริการสาธารณะ ระเบียบข้อบังคับ ระดับผลผลิต การให้บริการของรัฐบาล และความสัมพันธ์ทางการคลังระหว่างท้องถิ่น (Hwang, 1987; Sudasinghe, 2010) ส่วนปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมชุมชนและประชากรที่มีอิทธิพลต่อการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายท้องถิ่น ได้แก่ จำนวนโครงการเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น ผลการศึกษาพบว่า มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับรายจ่ายท้องถิ่น หมายความว่า จำนวนโครงการพัฒนาท้องถิ่นเพิ่มขึ้น ย่อมส่งผลทำให้รายจ่ายท้องถิ่นเพิ่มตามไปด้วย ซึ่งโครงการที่องค์การบริหารส่วนตำบล ใช้พัฒนาท้องถิ่นนั้น ได้แก่ โครงการที่ระบุไว้ในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และแผนยุทธศาสตร์ 3 ปี ซึ่งประกอบด้วยแผนบริหารทั่วไป ได้แก่ แผนงานการบริหารทั่วไป แผนงานการรักษาความสงบภายในชุมชน แผนงานให้บริการสังคมและชุมชน ได้แก่ แผนงานด้านการศึกษา สาธารณสุข สวัสดิการสังคม การเคหะและชุมชน การสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน นันทนาการ ศาสนา และวัฒนธรรม แผนด้านการเศรษฐกิจ ได้แก่ แผนงานอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว งานสาธารณะ การเกษตร และการพาณิชย์ ส่วนตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อรายจ่ายท้องถิ่นอีกอันหนึ่ง คือการจัดทำงบประมาณแบบ incremental budgeting ผลการศึกษาพบว่า มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับรายจ่ายท้องถิ่น หมายความว่า การจัดทำงบประมาณในปีก่อนหน้ามีอิทธิพลต่อการจัดทำงบประมาณรายจ่ายท้องถิ่นในปีปัจจุบัน แสดงให้เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบล มีการจัดทำงบประมาณรายจ่ายท้องถิ่นเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์นั้น จำเป็นต้องดำเนินกิจกรรมและโครงการโดยยึดตามกิจกรรมหรือโครงการเดิมในปีก่อนหน้าเป็นฐานในการจัดทำงบประมาณในปีปัจจุบัน ดังนั้น รูปแบบของการจัดทำงบประมาณจึงมีการเปลี่ยนแปลงแบบเพิ่มขึ้น ลดลง หรือเท่าเดิม เพียงเล็กน้อยเท่านั้น สอดคล้องกับผลงานวิจัยพบว่า ปัจจัยการตัดสินใจภายในองค์กร ที่มีอิทธิพลต่อการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายสาธารณะในเทศบาลและท้องถิ่น ได้แก่

ปัจจัยด้านสังคม การศึกษา สาธารณสุข และสวัสดิการสังคม (Ratchatapibhunphob, 2012; พรทิพย์ กาญจนานนท์, 2553; วรพงศ์ ตระการศิรินท์, 2553)

ขณะที่ปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อรายจ่ายท้องถิ่น ได้แก่ เงินสะสม ผลการศึกษาพบว่า เงินสะสมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับรายจ่ายท้องถิ่น หมายความว่า เงินสะสมเพิ่มขึ้นย่อมส่งผลทำให้รายจ่ายท้องถิ่นเพิ่มตามไปด้วย ซึ่งเงินสะสมนี้เป็นงบประมาณกลางที่องค์การบริหารส่วนตำบลสะสมไว้โดยการหักจากเงินงบประมาณในแต่ละปีประมาณ 25% เพื่อนำมาไว้ในกองกลางเก็บไว้ใช้ในยามที่จำเป็นและเกิดสถานการณ์ฉุกเฉิน ซึ่งการใช้งบประมาณในส่วนนี้นั้นจะใช้ได้ก็ต่อเมื่อมีความจำเป็นหรือกรณีเกิดภัยพิบัติฉุกเฉินเท่านั้น เช่น ในกรณีที่มีการใช้จ่ายงบประมาณในแต่ละท้องถิ่น ตามกิจกรรมและโครงการที่ระบุไว้ในแผน แต่การเบิกจ่ายล่าช้า ไม่สามารถนำเงินมาใช้จ่ายได้ทันเวลา ดังนั้นส่วนงานสามารถยืมเงินสะสมจากส่วนนี้มาทดรองจ่ายก่อน และเมื่องบประมาณส่วนนี้ออกมามีถึงแล้วจะต้องรับนำเงินส่วนนี้ไปคืนให้กับกองทุนเงินสะสมทันที อย่างไรก็ตาม การยืมเงินจากกองทุนเงินสะสมไปใช้นั้น จะต้องได้รับอนุมัติจากสภาท้องถิ่นก่อน จึงจะสามารถนำไปใช้ได้ สอดคล้องกับผลงานวิจัยระบุว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญต่อรายจ่ายสาธารณะของรัฐบาลท้องถิ่น ได้แก่ เงินอุดหนุนจากรัฐบาล เงินอุดหนุนเพื่อการบริจจาค เงินอุดหนุนแบบไม่มีเงินไข รายได้ประชากร อัตราดอกเบื้อ การจัดสรรอย่างมีประสิทธิภาพ ผลการปฏิบัติงานของผู้ให้บริการ และความต้องการของผู้ให้บริการ (Gramlich, 1968; Häkkinen & Kaleviluoma, 1995; Henderson, 1968) นอกจากนี้ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่มีอิทธิพลต่อการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายท้องถิ่นอีกอันหนึ่ง ได้แก่ เงินอุดหนุนทั่วไป ผลการศึกษาพบว่า เงินอุดหนุนทั่วไปมีความสัมพันธ์ในทางบวกกับรายจ่ายท้องถิ่น หมายความว่า เงินอุดหนุนทั่วไปเพิ่มขึ้น ย่อมส่งผลทำให้รายจ่ายท้องถิ่นเพิ่มตามไปด้วย ซึ่งเงินอุดหนุนทั่วไปนี้ เป็นเงินใช้จ่ายเพื่อวัตถุประสงค์ของรัฐบาล เช่น เงินอุดหนุนเพื่อการแก้ปัญหาเสพติด เงินอุดหนุนเพื่อช่วยเหลือคนชรา คนพิการ ผู้ป่วยโรคเอดส์ เงินอุดหนุนเพื่ออาหารกลางวันและอาหารเสริม (นม) สำหรับนักเรียน และเงินอุดหนุนเพื่อให้บริการสาธารณะของท้องถิ่น เป็นต้น ซึ่งเงิน

อุดหนุนเหล่านี้เป็นเงินที่รัฐบาลอุดหนุนช่วยเหลือท้องถิ่น เพื่อใช้ในการพัฒนาท้องถิ่น สอดคล้องกับผลงานวิจัยระบุว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อรายจ่ายท้องถิ่น ได้แก่ เงินรายได้ เงินอุดหนุน ประชากร อัตราการเจริญเติบโตของรายจ่ายประจำปีต่อจำนวนประชากร การศึกษา เงินอุดหนุนเพื่อความมั่นคงทางสังคม การบริหาร และการสร้างทุน (Holman, 2013; Jia et al., 2014; The University of Mississippi, 2009)

ส่วนปัจจัยทางการเมืองพบว่า อิทธิพลทางการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้องโดยผ่านตัวกิจกรรม/โครงการพัฒนาท้องถิ่น โดยมีการออกไปประชาคมสอบถามความต้องการของท้องถิ่น ซึ่งกระบวนการขับเคลื่อนเช่นนี้ จึงทำให้นักการเมืองนำเสนอโครงการที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชน เพื่อหวังผลคะแนนเสียงทางการเมือง ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีประชาธิปไตยแบบตัวแทน และทฤษฎีวงจรธุรกิจการเมืองที่ระบุว่า นักการเมืองที่หวังผลคะแนนเสียงทางการเมือง จึงนำเสนอโครงการที่เป็นประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน ส่วนประชาชนก็ต้องการนโยบายที่เป็นประโยชน์สูงสุดเช่นกัน จึงทำให้ทั้งสองฝ่ายได้รับประโยชน์ร่วมกัน (win-win) (Marshall, 1991; Meltzer & Richard, 1983; Mueller, 2003; Wallace E. Oates, 1988; Paldam, 1997; Tanzi & Schuknecht, 2000)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

รัฐบาลควรจัดทำฐานข้อมูลคนจน โดยการสำรวจจากรายได้ของประชาชน และแยกกลุ่มคนรวยกับกลุ่มคนจนออกมาเป็นฐานข้อมูลที่ชัดเจน หลังจากนั้นก็จัดสรรงบประมาณให้เข้าถึงกลุ่มคนจนมากกว่ากลุ่มคนรวย เพราะการจัดสรรงบประมาณที่เป็นอยู่ในขณะนี้เป็นการจัดสรรแบบเท่ากันถ้วนหน้า คือทั้งคนรวยและคนจนได้รับเท่ากันหมด ซึ่งลักษณะการจัดสรรงบประมาณเช่นนี้อาจจะไม่มีผลต่อคนจนมากนัก แต่สำหรับคนจนแล้วมีความสำคัญอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพื่อเป็นการยกระดับคนจนให้มีโอกาสเท่าเทียมกับคนรวย และเพื่อเป็นการขจัดความไม่เท่าเทียมกันระหว่างเส้นความยากจนระหว่างคนจนกับคนรวยไม่ให้เกิดความเหลื่อมล้ำหรือห่างกันจนมากเกินไป

การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งก่อสร้าง สิ่งเหล่านี้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาท้องถิ่น แต่ความยั่งยืนจะมีน้อยกว่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตชุมชน แต่ในความเป็นจริงพบว่า โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งก่อสร้างจะได้รับการนำมาพัฒนาท้องถิ่นเป็นอันดับแรก ทั้งนี้เป็นเพราะการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งก่อสร้างสะท้อนถึงความนิยมทางการเมืองที่มีผลต่อคะแนนเสียงการเลือกตั้งในอนาคต ดังนั้น จึงทำให้นักการเมืองมุ่งพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งก่อสร้างเป็นอันดับแรก เพราะการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเหล่านี้ สามารถจับต้องได้เป็นรูปธรรม และเป็นผลงานที่ชัดเจนที่นักการเมืองสามารถนำไปอ้างรณรงค์หาคะแนนเสียงเลือกตั้งได้ง่ายกว่าโครงการพัฒนาคุณภาพชีวิต ที่จะต้องใช้เวลานานและยากที่จะเห็นผลและจับต้องได้เป็นรูปธรรมแบบทันทีทันใดในเวลาอันรวดเร็วเหมือนกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ดังนั้น รัฐบาลควรมีนโยบายในการพัฒนาแบบยั่งยืน โดยการออกกฎหมาย หรือระเบียบข้อบังคับ เพื่อกำหนดสัดส่วนหรือร้อยละของการใช้จ่ายงบประมาณเพื่อพัฒนาท้องถิ่น ว่าควรจะใช้งบประมาณในการพัฒนาคุณภาพชีวิตมากกว่าการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานหรือไม่ โดยแบ่งสัดส่วนการพัฒนาออกมาให้ชัดเจน และมีมาตรการคอยกำกับและติดตามดูแลอย่างใกล้ชิดถ้าหากท้องถิ่นใดล่วงละเมิดถือว่ามีความผิด และมีบทลงโทษทันทีทันใด

รัฐบาลควรมีนโยบายการลดขนาดหรือลดจำนวนพนักงานท้องถิ่นให้น้อยลง และเปลี่ยนไปเป็นการจัดจ้างแบบ outsourcing แทนที่ ทั้งนี้เพื่อให้การบริหารงบประมาณเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งทำให้ประหยัดงบประมาณและท้องถิ่นมีงบประมาณเหลือที่สามารถนำไปใช้พัฒนาคุณภาพชีวิตชุมชนได้มากขึ้น ทั้งนี้เพื่อเป็นสร้างความอยู่ดีกินดีของประชาชนในท้องถิ่นให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นจากการสัมภาษณ์พบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลมีการนำงบประมาณไปจ้างพนักงานท้องถิ่นมากถึง 30% - 40% ของงบประมาณทั้งหมด จึงทำให้การบริหารงบประมาณอาจจะไม่ค่อยมีประสิทธิภาพ เพราะงบประมาณส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ เป็นค่าจ้างพนักงานท้องถิ่นมากกว่าจะนำไปใช้พัฒนาอย่างอื่น

เนื่องจากการบริหารงบประมาณส่วนมากลงไปสู่การจัดจ้างพนักงานท้องถิ่น ดังนั้น เพื่อให้การบริหารงบประมาณมีประสิทธิภาพ รัฐบาลควรมีนโยบายการยุบหรือควบรวมหน่วยงานท้องถิ่นให้เล็กลง กล่าวคือ ให้ยุบหรือควบรวม

องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล และองค์การบริหารส่วนตำบล เข้าได้ด้วยกัน ให้คงเหลือไว้แต่หน่วยงานเทศบาล คือเทศบาลนครทำหน้าที่แทนองค์การบริหารส่วนจังหวัดและดูแลในระดับจังหวัด เทศบาลเมืองทำหน้าที่แทนเทศบาลเดิมและดูแลในระดับอำเภอ ส่วนเทศบาลตำบลทำหน้าที่แทนองค์การบริหารส่วนตำบล และดูแลในระดับตำบลและหมู่บ้าน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษานี้เป็นการวิเคราะห์ panel data หรือ pooled time series – cross section ซึ่งเป็นลักษณะการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงประจักษ์ที่เป็นเชิงปริมาณ ดังนั้นในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ควรเน้นการศึกษาเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์เจาะลึกเกี่ยวกับรายจ่ายด้านการศึกษา สาธารณสุข สวัสดิการสังคม และโครงสร้างพื้นฐาน ขององค์การบริหารส่วนตำบล รวมทั้งการบริหารงบประมาณของท้องถิ่นว่ามีการเบิกจ่ายอย่างไรโปร่งใสและมีธรรมาภิบาลหรือไม่

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบล ตัวแปรที่นำมาศึกษาคือรายจ่ายด้านการศึกษา สาธารณสุข สวัสดิการสังคม และโครงสร้างพื้นฐาน แต่ยังมีตัวแปรรายจ่ายด้านอื่นที่ยังไม่ได้นำมาศึกษา เช่น ตัวแปรรายจ่ายด้านการบริหารทั่วไป การเคหะและชุมชน การสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน นันทนาการ ศาสนา และวัฒนธรรม การเกษตร และการพาณิชย์ ยังไม่ได้นำมาพิจารณาศึกษาในครั้งนี้ ดังนั้นในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไป ควรนำตัวแปรเหล่านี้มาศึกษาวิเคราะห์ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

เอกสารอ้างอิง

- พรทิพย์ กาญจนาภิเษก. (2553). **โครงสร้างรายได้ รายจ่ายและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดสรรงบประมาณของเทศบาล**. วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พรศักดิ์ โชติพิณิจ. (2558). ปัจจัยต่อต้านการคอร์รัปชันที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการคอร์รัปชันในองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : ศึกษาในองค์การบริหารส่วนตำบล. **วารสารการบริหารปกครอง**, 4 (2): 99 -119.
- พลภัทร บุราคม. (2554). **รายจ่ายสาธารณะ ประสิทธิภาพในการจัดสรรและประสิทธิภาพระหว่างประเทศ** (3 ed.). สมุทรปราการ: บริษัท ดี.เค. ปรีนติ้งเวิลด์ จำกัด.
- วรพงศ์ ตระการศิรินนท์. (2553). **ปัจจัยที่มีผลต่อรายจ่ายสาธารณะด้านสังคมและผลต่อการกระจายรายได้ของไทย**. วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรดุษฎีบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- สมบัติ อารังธัญวงศ์. (2554). **นโยบายสาธารณะ : แนวความคิด การวิเคราะห์และกระบวนการ** (22 ed.). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์เสมาธรรม.
- สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. (2544). **ข้อมูลการจัดสรรรายได้ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2544-2551**. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. (2556). **ข้อมูลการจัดสรรรายได้ให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระหว่างปีงบประมาณ พ.ศ. 2552-2556**. กรุงเทพฯ: สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี.

- Alesina, A. (2001). Political Cycles in OECD Countries. **Review of Economic Studies**, (59), 663-688.
- Bastida, F., Guillaumon, M. D., & Benito, B. (2013). Municipal Spending in Spain: Spatial Approach. **Journal of Urban Planning and Development**, 139(2), 79-93.
- Bates, w. P., & Santerre, R. E. (2013). Does regionalization of local public health services influence public spending levels and allocative efficiency? . **Regional Science and Urban Economics**, 43(2), 209-219.
- Beaton, W. P. (1974). The Determinants of Police Protection Expenditures. **National Tax Journal**, 27(2), 335-349.
- Bergstrom, T. C., & Goodman, R. P. (1973). Private Demands for Public Goods. **The American Economic Review**, 63(3), 280-296. doi:10.2307/1914361
- Black, D. (1958). **The Theory of Committees and Elections**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Bounding, C., & Brown, D. (2014). Political Competition and Local Social Spending: Evidence from Brazil. **St Comp Int Dev**, 49, 197-216.
- Bowen, H. R. (1943). The Interpretation of Voting in the Allocation of Economic Resources. **The Quarterly Journal of Economics**, 58(1), 27-48. doi:10.2307/1885754
- Buchanan, J. M. (1975). **The limits of liberty: between anarchy and Leviathan**. Chicago: University of Chicago Press.
- De Medeiros, O. R., & Barcelos, C. L. K. (2007). Explaining Public Expenditures in Education: An Empirical Analysis in Brazilian Municipalities. **Social Science Research Network**. Retrieved from <http://ssrn.com/abstract=958852>

- Downs, A. (1957). **An Economic Theory of Democracy**. New York: Harper & Row.
- Downs, A. (1960). Why the Government Budget is Too Small in a Democracy. **World Politics**, 12(4), 541-563.
- Dunleavy, P. (2013). **Democracy, Bureaucracy and Public Choice: Economic Approaches in Political Science**. New York: Routledge.
- Dye, T. R. (1995). **Understanding public policy** (8 ed.). Englewood Cliffs, New Jersey: Prentice Hall.
- Fabricant, S. (1975). **The trend of government activity in the United States since 1900**. Millwood: NY Kraus.
- Frey, B. (1978). The Political Business Cycle: Theory and Evidence. In J. M. Buchanan (Ed.), **The Economics of Politics**. London: IEA.
- Fry, B. R., & Winters, R. F. (1970). The Politics of Redistribution. **The American Political Science Review**, 64(2), 508-522.
- Gomes, R. C., Alfinito, S., & Melo Albuquerque, P. H. (2013). Analyzing Local Government Financial Performance: Evidence from Brazilian Municipalities 2005-2008. **RAC, Rio de Janeiro**, 17(6), 704-719.
- Gramlich, E. M. (1968). Alternative Federal Politics for Stimulating State and Local Expenditures: A Comparison of Their Effects. **National Tax Journal**, 21(2), 119-129.
- Häkkinen, U., & Kaleviluoma. (1995). Determinants of expenditure variation in health care and care of the elderly among Finnish municipalities. **Health Economics**, 4(3), 199-211.

- Henderson, J. M. (1968). Local Government Expenditures: A Social Welfare Analysis. **Review of Economics and Statistics**, 50(2), 156-163.
- Hibbs, D. A. (1994). The Political Model of Economic Cycle. **Economics and Politics**, 8, 361-373.
- Holcombe, R. G., & Williams, D. W. (2008). The Impact of Population Density on Municipal Government Expenditures. **Public Finance Review**, 36(3), 359-373.
- Holman, M. R. (2013). Sex and the City: Female Leaders and Spending on Social Welfare Programs in U.S. Manicipalities. **Journal of Urban Affairs**, 36(4), 701-715.
- Hwang, Y. W. (1987). **An Analysis of Local Government Expenditures in a Developing Country: The Case of Centralized Korea**. (Submitted to the Faculty of the Graduate School of Public and International Affairs in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Doctor of Philosophy in Public and International Affairs), University of Pittsburgh.
- Jia, J., Guo, Q., & Zhang, J. (2014). Fiscal decentralization and local expenditure policy in China. **China Economic Review**, 28, 107-122.
- Lindblom, C. E. (1959). The science of "Muddling Through". **Public Administration Review** (Spring), 19(2), 79-88.
- MacRae, C. D. (1977). A Political Model of the Business Cycle. **Journal of Political Economy**, 85(2), 239-263. doi:10.2307/1830790
- Marshall, L. (1991). New Evidence on Fiscal Illusion: The 1986 Tax "Windfalls". **The American Economic Review**, 81(5), 1336-1344.

- Meltzer, A. H., & Richard, S. F. (1983). Tests of a rational theory of the size of government. **Public Choice**, 41(3), 403-418.
- Morss, E. R. (1966). Some Thoughts on the Determinants of State and Local Expenditures. **National Tax Journal**, 19(1), 95-103.
- Mueller, D. C. (2003). **Public Choice III**. New York: Cambridge University Press.
- Musgrave, R. A. (1969). **Fiscal Systems**. New Haven, Conn: Yale University Press.
- Musgrave, R. A., & Musgrave, P. B. (1980). **Public Finance in Theory and Practice**. New York: McGraw-Hill.
- Musgrave, R. A., & Musgrave, P. B. (1989). **Public Finance in Theory and Practice**. New York: McGraw-Hill.
- Muyanga, M., & Jayne, T. S. (2014). Effects of rising rural population density on smallholder agriculture in Kenya. **Food Policy**, 48, 98-113.
- Oates, W. E. (1979). Lump-Sum Intergovernmental Grants Have Price Effects. In P. M. Mieszkowski & W. H. Oakland (Eds.), **Fiscal Federalism and Grants-in-aid**. Washington, D.C.: The Urban Institute.
- Oates, W. E. (1988). On the Nature and Measurement of Fiscal Illusion: A Survey. In Geoffrey Brennan, Bhajan Singh Grewal, & Peter D Groenewegen (Eds.), **Taxation and Fiscal Federalism: Essays in Honour of Russell Mathews** (pp. 65-82). Sydney: Australian National University Press.
- Osman, J. W. (1966). The Dual Impact of Federal Aid on State and Local Government Expenditures. **National Tax Journal**, 19(4), 362 - 372.

- Paldam, M. (1997). Political Business Cycle. In D. C. Mueller (Ed.), **Perspective on Public Choice**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Ratchatapibhunphob, P. (2012). **Public Expenditure Analysis of the Bangkok Metropolitan Administration and its District Offices**. (A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Doctor of Public Administration), National Institute of Development Administration.
- Sudasinghe, S. R. S. N. (2010). **Public Expenditure Analysis of the Bangkok Metropolitan Administration and its District Offices**. (A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Doctor of Public Administration), National Institute of Development Administration.
- Tanzi, V., & Schuknecht, L. (2000). **Public Spending in the 20th Century A Global Perspective**. Cambridge: Cambridge University Press.
- The University of Mississippi. (2009). China's Local Political Budget Cycles. **American Journal of Political Science**, 53(3), 621-632.
- Tufte, E. R. (1978). **Political Control of the Economy**. Princeton, NJ: Princeton University Press.
- Wagner, A. (1883). Three Extracts on Public Finance. In R. A. Musgrave & A. T. Peacock (Eds.), **Classics in the Theory of Public Finance** (pp. 4-16). London: Macmillan.

- Walen, M. L., & Eryuruk, G. (2012). Determinants of Local Highway Spending in North Carolina. **Growth and Change**, 43(4), 379-396.
- Weicher, J. C. (1970). Determinants of Central City Expenditures: Some Overlooked Factors and Problems. **National Tax Journal**, 23 (4), 379-396.

Translated Thai References

- Buracom, P. (2011). **Public Spending: Allocative Efficiency and International Experiences** (3 ed.). Samutprakarn: D. K. Printing World Co., Ltd.
- Chotipinit, P. (2015). Anti – Corruption Factors Influence to Corruption Behaviors in Local Government in Northeastern of Thailand : Study in the Sub-District Administrative Organizations. **Governance Journal**, 4 (2) : 99 – 119.
- Kanjananont, P. (2010). **Revenue Structure, Expenditure Structure, and Factors Affecting Municipal Budget Allocation**. (A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Doctor of Public Administration), National Institute of Development Administration.
- Office of the Decentralization to the Local Government Organization Committee. (2008). **Data on Revenue Allocation to Local Government Organization in Fiscal Year 2001 – 2008**. Bangkok: Office of the Permanent Secretary.

- Office of the Decentralization to the Local Government Organization Committee. (2013). **Data on Revenue Allocation to Local Government Organization in Fiscal Year 2009 – 2013**. Bangkok: Office of the Permanent Secretary.
- Thamrongthanyawong, S. (2011). **Pubic Policy: Concept, Analysis, and Process** (22 ed.). Bangkok: Semadham Press.
- Trakarnsirinont, W. (2010). **Factors Affecting Social Expenditure and Impact on Income Distribution**. (A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of Doctor of Public Administration), National Institute of Development Administration.

